

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

1. čtení: 1 Sam 16,1b.6-7.10-13a   2. čtení: Ef 5,8-14
Ev.: Jan 9,1-41

Žl 23 Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.

Kapka rosy z Božího slova: Evangelium vypráví o velkém zázraku. Kristus uzdravuje slepého člověka. Ježíš ovšem (jako vždy) nabízí víc než jen tělesné uzdravení. Slepému se otevírá i jeho vnitřní zrak – rozeznává v Kristu Syna člověka, tedy Mesiáše.

Poučení o pokušeních

„Aby byl pokoušen od ďábla.“ (Mt 4,1)
Neměnná nauka církve – dar Boží pro náš každodenní život.

Co je pokušení?

Myšlenka, pocit, řeč, skutek nebo vnuknutí, které nutkají člověka, aby jednal proti vůli Boží a svému svědomí.

Čím býváme pokoušeni?

1. Především svou vlastní žádostivostí a náklonností ke zlému (Jak 1,14–15), kterou v nás zanechává hřích dědičný; neboť tělo neustále žádá proti duchu. (Gal 5,17; Řím 7)

2. Světem, jehož nebezpečné půvaby a dráždidla, jako bohatství, úřady, zábavy, tance, divadla lidskou žádostivost a smyslnost rozněčují a živí. (1 Jan 2,15–16)

3. Zlými lidmi, kteří nás klamnými zásadami, bezbožnými knihami, špatnými příklady, pochlebováním, mnohdy i násilím ke zlému svádějí. Tak sváděla cudného Josefa Egyptského žena Putifarova (Gn 39) a Joba (Job 2,9) a Tobiáše (srov. Tob 2,12–14) vlastní manželka.

4. Ďáblem, jenž svedl naše prarodiče v ráji, jenž pokoušel Pána Ježíše na poušti a jenž neustále obchází jako řvoucí lev, hledaje, koho by pohltil. (1 Petr 5,8)

Jak nás pokouší ďábel?

Používá své dlouholeté zkušenosti a rozněčuje v člověku přirozenou žádostivost, ponoukaje ho k tomu hříchu, k němuž v něm spatřuje neobyčejnou náklonnost; zaslepí jeho rozum a pomate jeho poznání tou měrou, že nepozoruje ani časné škody, hanbu a posměch, jež hřích plodí, ani ošklivost

hříchu a věčných trestů, nýbrž slepě se vrhá v náruč nepravosti. Již v naší pramatce Evě vzbudil jejím všetečným pohledem na zapovězené ovoce chuť, pochybnost, pýchu a konečně neposlušnost a odboj. (Gn 3,5–8) O totéž se pokoušel i u Krista Pána.

Může nás ďábel ke zlému též přinutit?

Nikoli. Pokoušející satan se podobá, jak říká sv. Augustin, psu uvázanému na řetěze, jenž nemůže nikoho kousnout, jen toho, kdo se k němu svévolně přiblíží. Přiciníme-li se tedy, abychom v sobě hříšné náklonnosti a vášně krotili a smysly své, zvláště oči, na uzdě drželi, odnímajíc mu příležitost, aby se k nám přiblížil, zůstaneme buď vůbec uchráněni ďábelských pokušení, nebo je tím snáze přemůžeme, jelikož Kristus Pán satana přemohl a spoutal.

Pokouší Bůh člověka? Nikoli! Neboť to by se protivilo jeho bytosti, jež je svatost sama. Nicméně však dopouští pokušení, aby nás zkoušel, jako zkoušel Joba, Abraháma, Josefa, bratry Makabejské. Podobně zkoušel Kristus Pán ženu kananejskou a všechny svaté a svěcté Boží.

Dopouští Bůh, abychom byli pokoušeni nad své síly?

Nikoli! Bůh nedopouští, abychom byli nad své síly pokoušeni, nýbrž je s námi, bojuje s námi a dává nám vždy tolik milostí, abychom zvítězili nad peklem a měli prospěch z jeho nájezdů. Že nám úplně stačí milost Boží, abychom pokušení přemohli, vidíme na sv. Pavlu.

Jsou pokušení škodlivá?

Pokud v nich nemáme zálibu a nesvolujeme jim, nejsou škodlivá, leč užitečná, ba záslužná; neboť statečně jim odporující a neunavně je potlačující, utvrdíme se ve ctnostech a uvijeme si kovostný věnec nehynoucích zásluh pro nebe. (Zj 3)

Kdy svolujeme v pokušení?

V pokušení lze rozeznávat ponoukání zlého ducha, pocit a svolení, jež jediné je hříchem. V pokušení svolujeme jen tehdy, když se vědomě a dobrovolně rozhodneme konat zlé. Pokud aspoň poněkud pokušení odpíráme, potud nesvolujeme. Tak říká sv. František Saleský ve své Filokalii. Tedy pocit pokušení není ještě hříchem.

O prostředcích proti pokušením

Prostředky proti pokušením lze rozdělit na všeobecné a zvláštní. Všeobecné jsou:

1. **Nevrhej se dobrovolně** v pokušení; neboť v pokušeních, jež jsme si sami přivodili, nelze očekávat pomoc Boží. Pročež varuj se blízkých příležitostí ke hříchu, vystříhej se osob, knih, míst, jež tě svádějí ke zlému. „Kdo miluje nebezpečí, upadne do něho.“ (Sir 3,26) „Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha.“ (Mt 4,7)

2. Přikvačí-li na tebe nedobrovolné pokušení, **neboj se ho**; neboť každý člověk bývá pokoušen, ba i na Krista Pána odvážil se pekelný pokušitel. S milostí Boží je přemůžeš; nájezdy zlého ducha jsou pro tebe pouhou zkouškou, zda se Boha bojíš, nejvhodnější příležitostí k dosažení koruny věčné slávy, školou ctností a zrcadlem, v němž ti Bůh ukazuje tvoji křehkost a bídu, abys byl pokorným.

3. Buď **v každé chvíli připraven k boji**; necht' tě satan nikdy nezastihne nezaneprázdněného; vždyť zahálka je matka hříchu a ďáblova poduška; bdi, modli se vroucně, dávej almužnu, umrtvuj své tělo, přijímej často a hodně svátost pokání a Nejsvětější svátost oltářní a rozjímej o věčných pravdách, zvláště o čtyřech posledních věcech člověka. „Netoliko chlebem bude živ člověk.“ (Mt 4,4)

Užívej též prostředků zvláštních. Dostaví-li se nějaké určité pokušení, 1. neztrácej mysl a duchapřítomnost, zachovej klid srdce a **rozvahu**; 2. **vzmuž se k ráznému boji o vítězství** vzpomínkou na pomoc milosti Boží, na křestní slib („Odřikáš se satana?“ – „Odřikám.“), na věčnou odměnu vítězného zápasu, na příklad Krista Pána a všech svatých a světců Božích; 3. **odpírej pokušení hned zpočátku**; vzepři se rozhodně satanu se slovy: „Odejdi, pokušiteli!"; 4. pamatuj na **všudypřítomnost Boží**, na nejistý okamžik smrti, na věčné tresty v pekle, na tiché štěstí a blaživý klid svědomí, jímž vítězství nad pokušitelem duši naši naplňuje; 5. **modli se** ústy i duchem.

Nejúčinnějšími prostředky však jsou **pokora, půst, bdělost, modlitba a práce**; neobyčejná síla a moc spočívá též ve vzývání nejsvětějších **jmen Pána Ježíše a Panny Marie**.

Nezapomeň, že pokušení přemůžeš jen potud, pokud si učiniš násilí.

V pokušeních použij těchto modliteb: „Božský lékaři, uzdrav moji zlou vůli, utlum žár mých zlých náklonností a vášní, jelikož proti sobě samému nemám ani moci ani sil.“ (sv. František Saleský)

„Nejsladší Ježíši, utíkám se nyní do Tvých ran, nedopusť, abych Tě urazil!“

„Ó Panovnice má a moje Matičko, tobě se zcela odevzdávám a na důkaz, že jsem se tobě v obět dal(a), zasvěcuji ti dnes svůj zrak, sluch, ústa, srdce a sebe celého se vším, co jsem a co mám. A poněvadž teď již jen tobě náležím, ó Matko dobrá, střež a ochraňuj mne jako svůj majetek! Ó Paní má, Matko má, rozpomeň se, že tobě náležím! Ochraňuj mne, střež mne jako své dědictví a svůj majetek!“

časopis Světlo

Ohlášky:

☸ Milovaní farníci, bratři a sestry, vzhledem k okolnostem, které nastaly v naší zemi v souvislosti s nemocí koronavir, dávám na vědomí, že až do odvolání nebudou ve farnostech, které spravuji (Hustopeče nad Bečvou, Běloutín, Černotín a Špičky) žádné veřejné bohoslužby. Neděle je den Páně, který nás i přes to všechno zavazuje!!! Dle rozhodnutí otce arcibiskupa je dán dispenz od fyzické účasti na mši svaté. Využijte, prosím, možnosti TV Noe, rádia Proglas, či jiných on-line přenosů. Je třeba se přenosu účastnit plně, tedy, ne že si pustím mši sv. jako kulisu. Ani ve všední dny veřejné bohoslužby nebudou. I když by se nás sešlo méně než 30, vždy hrozí možnost rozšíření nákazy. Pohřby budou pouze v úzkém kruhu rodiny. Jsme v Božích rukách, a tedy spoléháme na Boží pomoc, protože to není v našich silách. Nicméně to, co můžeme udělat, udělejme. Nezapomínejme se modlit a spojme se v modlitbě každý den ve 20 hod. Pamatujme na nemocné i na lékaře a ošetřovatele. Já jsem na faře k dispozici. Ať už budete potřebovat sv. zповěď, nebo budete chtít svaté přijímání, stačí se domluvit: a) osobně b) na tel. čísle: 733 741 614 c) přes email: farahustopece@gmail.com V modlitbě na Vás pamatuje a žehná P. František Antonín Dostál.

☸ Svátky a památky v týdnu: v úterý 24. 3. sv. Kateřiny Švédské, ve středu 25. 3. slavnost Zvěstování Páně.

světlem pro mé nohy je tvé slovo

aneb přečteme Písmo svaté za jeden rok

neděle	pondělí	úterý	středa	čtvrtek	pátek	sobota
22. III.	23. III.	24. III.	25. III.	26. III.	27. III.	28. III.
Sk 7-9	Sk 10-12	Sk 13-15	Reflexe	Sk 16-18	Sk 19-21	Reflexe
1Kor13-14	1Kor 15-16	Pís 1-2		Pís 3-4	Pís 5-6	

POJĎ K SPASITELI...

Prožíváme v letošním roce velmi zvláštní postní dobu. Je naplněna odříkáním a omezeními, které si nikdo na Popeleční středu ani nevybral a ani nedokázal představit.

Když jsem v neděli sloužil mši svatou a díval se do prázdného kostela, byl to smutný pohled. Přivedlo mě to k myšlence, že jsme často brali spoustu věcí jako samozřejmost. Platí to nejen v civilním životě, ale i v životě duchovním. Jít ke sv. zpovědi a ke sv. přijímání – to byla samozřejmost. I když obojí mnoho lidí opomíjelo či odsouvalo. Jít v neděli na mši svatou? Pro někoho jenom povinnost či prokázaná milost Pánu Bohu, jak jsem k němu laskavý, že jsem se přemohl a vstal. Ale pro spoustu duší znamená přijímání svátostí a mše svatá posilu pro život, přináší radost a útěchu. A najednou to vše už není samozřejmostí. Vybavila se mi píseň *Pojď k Spasiteli*. Zpíváme tam: „*Pojď, dítě milé, ten sladký hlas / i tebe zve, pojď, dokud je čas. / Kdož ví, zda zítra ozve se zas, / ach, nemeškej a pojď!*“ Chtějme tedy v sobě vzbuzovat touhu po Bohu.

Využívejme možnost, které máme. Teď je pro většinu mše sv. možná pouze přes televizní obrazovku a svaté přijímání je jen duchovní. Ale už teď se těšme až budeme moci znovu přijít do kostela na bohoslužbu a přistoupit ke stolu Páně. Už to nebude jenom povinnost, nýbrž bude to pro nás veliká milost, že můžeme být osobně přítomni Kristově kalvárské oběti. Již nyní se těším, že si společně tuto píseň od srdce zazpíváme při mši svaté.

Ještě jedny slova připomenu z oné písně: *Pojď k Srdci Páně, má duše, již, / když na tě světa doléhá tíž.* Společně se sv. Petrem vyznáváme: »*Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života*« (Jn 6,68) Kde jinde najít povzbuzení než u Tebe, Ježíši? A právě v této pohnuté době nám připomínáš: »*Vy jste světlo světa.*« (Mt 5,14) Světlo nemá stín, proto nás Ježíš vybízí, abychom byli světlem pro tento svět. Nemalomyslňme, ale pevní v důvěře v Boha prožívejme i tento čas. Kéž jsme příkladem pro ty, kteří Boha neznají a jsme svědectvím, že Hospodin je naší silou (srov. Ab 3,19.)

P. František Antonín Dostál, duchovní správce